

KATOLICKI UNIWERSYTET LUBELSKI JANA PAWŁA II
KATEDRA PSYCHOPROFILAKTYKI SPOŁECZNEJ

Praca pisana pod kierunkiem naukowym
dr hab. Iwony Niewiadomskiej, prof. KUL
oraz Promotora pomocniczego
dr Weroniki Augustynowicz

Ewa Jakimowicz

DOROSŁE DZIECI ROZWIEDZIONYCH RODZICÓW (DDRR) - PRZYSTOSOWANIE OSOBISTE, A PREFERENCJA STRATEGII ZARADCZYCH

DDRR- Dorosłe Dzieci Rozwiedzionych Rodziców
ADOC- Adult Children of Divorce

- Dorosłe dzieci- na zewnątrz wszyscy oni są dorosłymi ludźmi, ale w środku czują się małymi, niedobrymi dziećmi; są to osoby dorosłe, których życie nadal jest zrujnowane wskutek emocjonalnego lub też prawnego rozvodu rodziców lub wskutek niewłaściwie funkcjonującego małżeństwa, zanim doszło do rozvodu (Conway, 1995)
- Osoby pozbawione dzieciństwa, w skutek rozstania rodziców, co daje im głęboko zakorzenioną tożsamość i definicję siebie, które mocno wpływają na ich obecne i przyszłe związki (Wallerstein Blakeslee, 2005).

Kaja (1992, 2013) wyróżnia cechy charakterystyczne dla DDRR. Są to:

1.Częste poczucie bezradności, 2.Obawa przed popełnieniem tych samych błędów co rodzice, 3.Niecierpliwość, 4.Lęk przed porażką i popełnieniem błędu, 5.Poczucie iż nie jest się wartym tego, by być kochanym, ponieważ nie jest się idealnym 6.Nadmierne poczucie odpowiedzialności za inne osoby 7.Rezygnacja z zaspokajania własnych potrzeb na rzecz potrzeb innych osób 8.Pragnienie bycia akceptowanym przez wszystkich 9.Dostosowywanie się do ważnych osób po to, by ich nie stracić 10.Duże trudności w proszeniu o pomoc 11.Obawa dotycząca trwałości związków, w które się angażują 12.Niechęć do sformalizowania związku 13.Trudność z wchodzeniem w bliskie emocjonalne relacje 14.Trudność lub brak możliwości czerpania satysfakcji z bliskości fizycznej z osobami, z którymi łączą DDRR bliskie, emocjonalne relacje 15.Trudności z utrzymywaniem długotrwałych relacji i przyjaźni oraz dbaniem o nie 16.Przekonanie o tym, iż kłótnia nie prowadzi do niczego dobrego; kłótnia jest katastrofą w relacji 17.Niechęć do posiadania dzieci 18.Tłumienie uczuć gniewu i złości 19.Niska samoocena

Stosowane strategie zaradcze w grupie DDRR:

- Unikowe/ Zaprzestanie Działań (izolacja, rezygnacja z powodu lęku)
- Współpraca społeczna (zrobię wszystko, byle by druga osoba była zadowolona)
- Działania instynktowne (wczesna inicjacja seksualna, zażywanie substancji psychoaktywnych)
- Działania asertywne/Aktywne Radzenie Sobie (opieka nad rodzicami, rodzeństwem)
- Poszukiwanie Wsparcia Emocjonalnego (zwracanie się do każdej osoby, która
- Działania Ostrożne (w relacjach interpersonalnych)
- Koncentracja na Emocjach i ich Wyładowanie (zmniejszanie roli pragnień emocjonalnych na rzecz zaspokajania materialnych)

PYTANIE BADAWCZE:

Jaki jest związek między przystosowaniem osobistym, a preferencją strategii zaradczych w grupie dorosłych dzieci rozwiedzionych rodziców?

BADANA GRUPA:

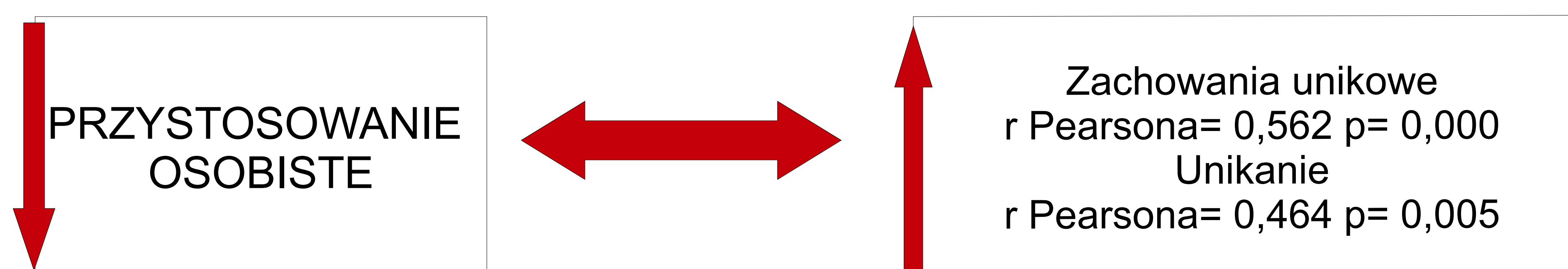
35 dorosłych dzieci rozwiedzionych rodziców w wieku od 18 do 28 lat

METODY:

- Wywiad
- Test Zdań Niedokończonych Rottera - J. B. Rotter, M. I. Lah, J. E. Rafferty,
- Skala Strategicznego Podejścia do Radzenia Sobie (SACS) - Stevan E. Hobfoll,
- Wielowymiarowy Inwentarz do Pomiaru Radzenia Sobie ze Stressem (COPE) - Charles Carver, Michael Scheier i Jagdish Weintraub,
- Kwestionariusz Religijnych Sposobów Radzenia Sobie Ze Stressem (BRIEF RCOPE) - Kenneth I. Pargament

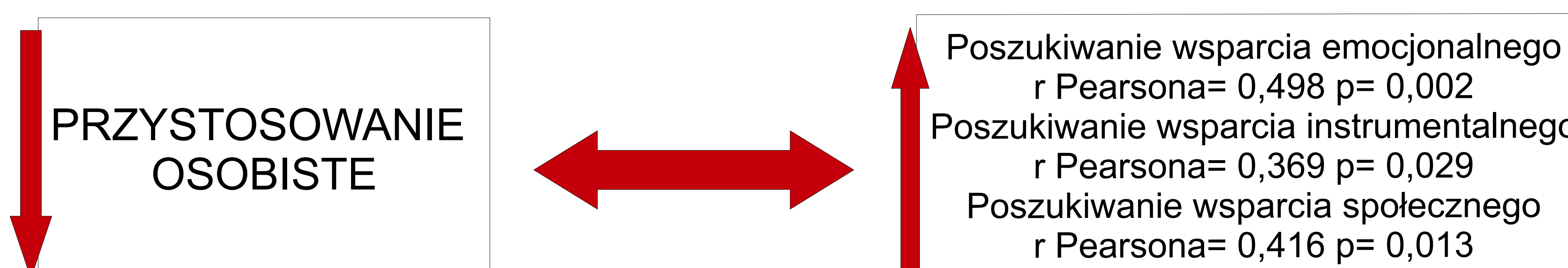
HIPOTEZA 1: POTWIERDZONA

Istnieje zależność między niskim poziomem przystosowania osobistego, a częstym wykorzystaniem strategii unikowych przez DDRR.

HIPOTEZA 2: NIEPOTWIERDZONA

Osoby z grupy dorosłych dzieci rozwiedzionych rodziców cechujące się wysokim poziomem przystosowania osobistego często stosują strategie poszukiwania wsparcia.

HIPOTEZA 3: BRAK ISTOTNYCH ZALEŻNOŚCI

Wysoki poziom przystosowania osobistego w wymiarach doświadczanych problemów oraz dążeń i celów koreluje z częstym stosowaniem strategii aktywnych.

HIPOTEZA 4: BRAK ISTOTNYCH ZALEŻNOŚCI

Wyższy poziom przystosowania osobistego koreluje z częstym używaniem strategii religijnych pozytywnych.